

[Miljøministeren]

Det må i forbindelse med strategiens gennemførelse løbende overvejes, om og hvorledes der kan omstilles til mere økologiske driftsformer. Landbrugsministeren vil berøre dette.

Jeg vil i den videre besvarelse berøre internationale forhold og danske initiativer, herunder naturpleje og genopretning, renere teknologi i landbruget samt informations- og forskningsaktiviteter.

For det første: Handlingsplanen for Miljø og Udvikling pointerer det tætte samspil mellem internationale og nationale indsatser, også på landbrugsområdet. Dansk landbrug er afhængigt af og kan påvirke en lang række internationale forhold, ikke mindst inden for EF.

Landbrugsproblemerne kan veksle fra sted til sted, fra overskudsproduktion i visse egne af verden til hungersnød i andre, men spørgsmålet om, hvordan landbruget kan udvikles uden at drive rovdrift på naturen, kan stilles alle vegne. Derfor kan landbrugsproblemerne kun løses internationalt. I alle internationale organer arbejder Danmark således aktivt for at støtte en hensigtsmæssig landbrugsudvikling. Dette fremgår af Handlingsplan for Miljø og Udvikling.

Regeringen vil arbejde aktivt for, at der inden for EF fastlægges fælles krav til landbruget om miljømæssigt forsvarlig produktion. På rådsmødet den 28. november 1989 skal miljøministrene bl.a. behandle et direktivforslag om beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrater fra diffuse kilder. Direktivforslaget fastsætter en række foranstaltninger, som skal gælde inden for særlig følsomme områder med henblik på at begrænse vandforurening forårsaget af spredning eller udledning af husdyrgødning og overdreven brug af handelsgødning. De vigtigste af direktivforslagets bestemmelser er allerede gennemført i Danmark, og derfor er det vigtigt, at disse regler kommer til at gælde i hele EF. Herved pålægges de øvrige EF-landes landbrug de miljøindsatser og omkostninger, som dansk landbrug allerede har gennemført og afholdt. Dette har betydning for miljøet i EF og for konkurrenceforholdene mellem landene, og det har altså også direkte betydning for miljøet i Danmark.

Regeringen havde i sidste uge inviteret EF- og EFTA-landenes miljøministre til København for at drøfte, hvorledes disse lande aktivt

kan sætte Brundtlandkommissionens anbefalinger på dagsordenen. Det næste skridt må være at sætte emnet på dagsordenen i EF's ministerråd, og jeg vil tage initiativ hertil på rådsmødet den 28. november 1989.

Nu er det som bekendt ikke alene EF-lande, der er vore naboer. Også forholdene i Østeuropa har betydelig indflydelse på miljøforholdene i Danmark.

Efter opfordring fra det verdensøkonomiske topmøde i Paris 14.-16. juli 1989 søger de 24 OECD-lande under EF-Kommissionens forside at koordinere deres økonomiske støtte til reformprocesserne i Polen og Ungarn.

EF-Kommissionen har forelagt en aktionsplan, der bl.a. omfatter støtte til miljøforbedringer og modernisering af Polens landbrugssektor. Også Nordisk Råds Præsidium har på sit nylig afholdte møde på Åland stillet sig positivt over for, at der oprettes en nordisk miljøfond på 36 mio. kr. til fremme af erhvervsinitiativer på miljøområdet i Østeuropa.

Disse initiativer kan alle bidrage til at fremme bæredygtig udvikling i landbruget på internationalt plan. Dansk landbrug har traditionelt haft en fremtrædende placering internationalt og kan yde et meget vigtigt bidrag til at fremme udviklingen i andre lande. Vi fastholder imidlertid kun vor placering, hvis vi formår at tilvejebringe en produktionsorienteret natur- og miljøbeskyttelse.

Jeg vil herefter kort redegøre for nogle af de konkrete igangværende initiativer, der viser, at vi er på rette vej.

Jeg kommer hermed til det andet punkt: Naturpleje og genopretning udgør et vigtigt element i de kommende år. Lov om naturforvaltning blev vedtaget af Folketinget i foråret 1989, hvorved halvkulturområder kan sikres og skovtilplantning oges. Af de midler, som på dette og de kommende års finanslov afsættes til naturforvaltningsloven, forventes 40 pct. anvendt til naturpleje og naturgenopretning, 40 pct. til statslig skovtilplantning og 20 pct. til at forbedre mulighederne for befolkningens friluftsliv.

Et væsentligt princip i anvendelse og prioritering af naturforvaltningslovens midler er, at det skal ske i samarbejde med berørte lodsejere, som frivilligt indgår i projekter, eventuelt selv opstiller disse projekter. Eksempelvis vil naturplejeopgaver på strandenge, ferske enge eller overdrev ofte blive forsøgt gennemført ved